

Raak mij niet aan...

'Houd me niet vast', zei Jezus. (Joh. 20,17) In de Statenvertaling staat: "Raak mij niet aan." Het zijn woorden die een nieuwe lading hebben in deze tijd waarin het coronavirus onze wereld in zijn greep heeft. Je blijft op afstand om de ander niet te besmetten. Maar het gaat tegen je gevoel in. Je zou haar zo graag even een schouderklopje geven, even zijn hand willen vasthouden. Gaat het over deze afstand in dit bijbelgedeelte waarin we Maria uit Magdala ontmoeten? Wenend dwaalt ze door de tuin, op zoek naar haar geliefde Jezus. Is haar zelfs een kort moment van afscheid van haar Heer niet gegund?! Ik moet denken aan mensen die in deze dagen afscheid moeten nemen van een geliefde. Het kan alleen maar onder strikte voorwaarden. Je vraagt jezelf af: hoe kunnen we elkaar nabij zijn met een voorgeschreven anderhalve meter afstand?!

'Jezus zei tegen haar: Maria! (Joh 20,16)

Afstand, we voelen het aan den lijve en het beklemmt ons. Aan Jezus' woorden 'Houd mij niet vast' gaat echter iets vooraf. Jezus noemt de zoekende vrouw in de tuin bij haar naam: "Maria". Persoonlijk vind ik het een van de meest ontroerende teksten in de Bijbel. Jezus kent haar. En ik mag mezelf ook aangesproken weten: Hij kent mij bij mijn naam. Hij weet wie ik ben, met al mijn mooie en mijn schaduwkanten, mijn vertrouwen en mijn wanhoop, mijn pijn en vreugde. Hij kent mij, zoals de profet

Jesaja het uitroept: "...ik heb je bij je naam geroepen, je bent van mij!" (Jes 43,1)
Tegelijk klinkt er een correctie: "Houd mij niet vast." Claim mij niet, houd mij niet voor jezelf alleen. Want ik ken ook die ander bij zijn, bij haar naam. Houd mij niet vast, want ik ga "naar mijn Vader die ook jullie Vader is." (Joh 20,17)

Het zijn woorden die mij helpen in deze moeilijke tijd waarin we leven. Het Paasevangelie verkondigt ons: de Levende en niet de dood heeft het laatste woord. Jezus, de Levende Heer, noemt ons bij onze naam en staat voor ons in bij zijn hemelse Vader, die wij Onze Vader mogen noemen. En... Hij roept ons op hem niet voor onszelf te houden. In navolging van Maria, de eerste apostel (gezondene) in het evangelie van Johannes. Ze houdt Jezus niet vast, niet letterlijk in ieder geval. Ze gaat onmiddellijk naar zijn leerlingen en verkondigt hun de goede boodschap van Pasen: "Ik heb de Heer gezien!" (Joh 20,18) Deze woorden van hoop en verwachting klinken in onze wereld. Al is het niet in een volle kerk, dan wel in onze huiskamer. Jezus Christus, de levende Heer, is ons nabij en roept ons op zijn liefdevolle nabijheid en trouw, vergeving en verzoening tastbaar te maken in ons leven, hier en nu.